

Fie Dan geraken we er nooit aan, ik ken dat, er is altijd wel iets... Wat zit ge daar nu weer aan die schoenen te prutsen?

Juul Ze doen zeer.

Fie Vandaag mankeert gij van alles.

Juul Is dat zo eigenaardig? Ik ben doodop. Mijn voeten zijn gezwollen en kapot. En ik verga van den dorst.

Fie Als mijnheer zijn amusementje niet heeft met de vriendjes, aan een biljarde, of in een kaartclubke, dan mag Fieke verrekken. Egoïst! We waren toch akkoord die keer?

Juul Welke keer?

Fie Verleden week, met Jeronimus, toen hebt gij beloofd van zoiets nooit meer te doen, met dat mes, en van mee te gaan beewegen.

Juul Dat is geen beeweg, dat is een kruisweg. En dat mes... ja, dat was stom. Zo ben ik niet. Maar wat die daar allemaal voor smeerlapperij over mij begon te vertellen, zijt gij dat vergeten? Die verdome kaartjesknipper. Had die wat meer naar ons Vera omgezien, en wat beter poten aan zijn lijf gehad, in plaats van naar die chi-chi-madam te trekken, om over zijn uitvindingskes te zeveren, dan hadden wij hier nooit op bedevaart moeten komen, om de heilige Dorothea of ik weet niet wie te vragen waar ons Vera zit. Trouwens, ik ben er altijd tegen geweest, tegen dat huwelijk.

Fie Omdat ge niet kondt verdragen, dat gij dan niet meer numeroke één waart. En doe niet alsof ons Vera een heilige was he.

Juul Waarom zegt gij: wàs? (*stilte*)

Fie Zijt ge die geschiedenis met die coureur vergeten, toen ze nog maar juist getrouwd was?

Juul Die ben ik helemaal niet vergeten. En dan? Is dat zo een ramp? En van dat scharrelen gesproken he: dat heeft een oorzaak! Altijd. Zie maar eens rond. Ik zal u eens wat vertellen zie kind. Vera was nog maar een paar maanden getrouwd, en ze komt op een avond naar mij, schreeuwend en snotterend, en ze zei zo — ik vergeet het van mijn leven niet — 't was gelijk als dat ze met een gloeiend ijzer in mijn maag staken, ze zei: Jeronimus wil geen kinderen. Ik dacht: godverdomme. Dat is een ramp voor dat kind. En hier zit ik nu...

Fie Hoe, hier zit ik nu? Dat is toch hun zaak. Wist ze dat dan niet vòdr ze trouwde?

Juul Wisten wij iets?

Fie De tijden zijn veranderd, he Juul.

Juul En gij denkt dat? Gij zijt nog naïef. Niks weten ze.

Fie Hoe weet gij dat?

Juul Daar heeft ons Vera toch uren met mij over geklapt.

Fie O ja? En waarom niet met mij?

Juul Waarom niet met U? Omdat gij teveel kritiek hebt op iedereen.

Fie Ah, zo. Als gij wat meer uit uw ogen hadt gezien, en niet voortdurend uw neus in hun huwelijk hadt gestoken, dan zou het allemaal anders afgelopen zijn.

Juul Ge hebt van ons Vera altijd heel weinig kunnen verdragen, geen wonder dat zo een kind dan maar naar haar vader komt.

Fie Als gij al die flierefluiters met hun brommers, van als ze nog vijftien zestien was, van de trappen hadt gegooïd, dan zou ze wel anders gepiept hebben. Want nu zal ik u eens iets vertellen, zie. Dat schatje, dat zogezegd zo zot was van kindjes, weet gij dat die een tijd onder de drugs heeft gezeten?

Juul Roddel.

Fie Daar verschiet ge van he.

Juul Wanneer was dat?

Fie Toen kende ze Jeronimus al.

Juul Roddel, zeg ik.

Fie Ik heb haar zelf eens betrapt, Juul! Met zo een punkerke met een mauve broekske aan, enfin 'aan', 't is te zeggen, toen lag het op de grond, en zij daarbij; en heel het kot onder de stank, ...

Juul En wie was dat met zijn mauve broekske? **Fie** Een eendagsvlieg.

Juul Waarom hebt gij mij dat nooit verteld?

Fie Er is zoveel dat ik u niet vertel.

Juul Waarom niet?

Fie Omdat gij altijd stomme dingen doet als ge koleirig zijt.

Juul Een punkerke, met mijn dochter, die toen al op trouwen stond nota bene, heeft dat kereltje geluk gehad, dat die toen niet met mij te doen had. Ik had hem helemaal in 't mauve gezet. Gaan we hier iets drinken? Ik kan niet meer.

Fie Vindt gij dat gezellig, zo met die steentjes en die perruchen? Hee, wat is dat? (*slaat ergens naar*)

Juul Een mug?

Fie Neen, neen, een groot vies beest.

Juul (*slaat*) Wel miljaar, moet ge dat zien zeg, een sprinkhaan, met een knalblauwe kop. Dat heb ik nog nooit gezien.

Fie Zie eens, daar ook en daar... het is precies gelijk als in den Bijbel, met die plagen van God.

Juul Niet overdrijven, he Fie.

Fie Jammaar, wacht: verleden week, op den trein...

Juul Welke trein?

Fie Naar Oostende.

Juul Zijt gij naar Oostende geweest, verleden week?

Fie Weet gij dat al niet meer? Ik heb u toch alles verteld.

Juul Weet ik geen blaas meer van.

Fie Gij luistert nooit als ik iets zeg. Misschien waart ge wel te zat om nog te horen.

Juul Maar het gebeurt toch meer dat gij er eens voor een dagske uittrekt? Dan zegt ge toch ook niets. Allé, ge zat dus in dien trein...

Fie Ik wandel in dat gangeske, en ineens zie ik daar twee mannen zitten vrien.

Juul Ja en dan? Is dat ook een plaag van God?

Fie Doe niet zo stom. Weet ge wat een van die twee was?

Juul Een aangeklede sprinkhaan zeker?

Fie Ja, ja ik zwijg al. Als ge niets anders kunt dan ne mens uiltachen.

Juul Ik lach u niet uit. Maar wat gij daar zaagt, dat is toch niets speciaals.

Fie Neen, maar één van die twee was een bisschop.

Juul En gij gelooft dat. Dat was ne vent die zich verkleed had als bisschop, om op te vallen. Dat gij nu zoiets niet doorhebt!

Fie Ik heb die kerel goed herkend. Ik heb die overlaatst nog op t.v. gezien.

Fie Gij zult verkeerd gekeken hebben. Een bisschop, dat rijdt toch eerste klas! En daarbij, gij denkt toch niet, dat een bisschop zo in het zicht van jan en alleman gaat zitten flodderen, he Fie...

Fie Dan ben ik aan 't zot worden... Of anders... 't is zo precies of het niet meer klopt. Van als ons Vera weg is, hoe lang is dat nu al? Een week?

Juul Zoiets.

Fie Er is van alles aan het verkeerd lopen... ik weet soms niet meer of ik droom, of echt iets meemaak... Er komt van alles aan het licht, vreselijke dingen, en dat zet ons leven — voor wat er nog van overschiet — het ondersteboven... (*stilte*) Ik ben helemaal niet meer zo zeker, dat het niet onze schuld is, dat ze weg is...

Juul Allé, wat gaan we nu krijgen? Onze schuld? Na al wat wij voor haar gedaan hebben?

Fie Daar is het ons kind voor... Ik zit maar te denken aan al wat we niet gedaan hebben... en dat is heel wat... misschien heeft ze dat den helen tijd opgekropt...

Juul Hebt gij der nog niet aan gedacht, dat ze ontvoerd zou kunnen zijn? Ze is knap, en dat zien die bandieten ook, die overal vrouwen oppikken, en dan verdoven, en verschepen naar Zuid-Amerika of zo...

Fie Dat hebt ge nu al vijf keren gezegd...

Juul Ik?

Fie Weet ge dat ook al niet meer?

Juul In elk geval, we zullen blijven zoeken, he Fie, al was het tot aan de Noordpool, en als er ene ne poot naar haar heeft uitgestoken, wel dan wil ik daar met alle plezier eens een paar jaartjes voor gaan zitten zie.

Fie Zij maar voorzichtig. Misschien zijn er wel dingen met ons aan het gebeuren, waar we geen vat op hebben. Dingen van hogerhand.

Juul Hogerhand, hogerhand, zijt ge daar weer? Flauwekul. Als ge veel afziet, en ge kunt er alleen maar het kopke bij neerleggen en zeggen: 't komt van hogerhand of die zever, bind u dan liever ne steen rond uwe nek, en spring in 't water.

Fie Dat is iets waar gij niet over kunt klappen, over hogerhand. Grootgekomen zonder God of gebod, heel uw familie. Tot daar toe, maar zwijg dan over de gevoelens van een ander. En nu kunt ge op uw kop gaan staan, ik voel dat er iets gebeurt waar we met ons verstand niet bij kunnen.

Juul Gemakkelijk he, als ge God zijt, om de mensen met hunne rug tegen de muur te plakken, en dan uwe vinger omhoog te steken: nu kunt ge niet meer volgen hé vriend, zijt maar wat braver.

Fie Ne ketter, dat zijt gij, maar ge zult uw straf niet ontlopen.

Juul Als die hogere hand u bij uw strot heeft he, weet ge wat ge dan moet doen? Der in bijten: in die hand, en roepen: laat me gerust.

Pak nu een dag gelijk als vandaag: gij hebt uw baziliëkske, en ge zijt allerhande volk... en dat kan best meevallen nog, maar dan moet gij weer over hogerhand beginnen, als het niet met sprinkhanen of bisschoppen is, dan is er wel wat anders; nooit eens niet uw mizerie voor enkele uurtjes kunnen opzij zetten... altijd dat geweten waarmee dat ze ons overvoerd hebben als we klein waren... Ha eindelijk zeg, amai, wat een service is dat hier, niet te verwonderen dat er hier geen kat zit... (*Er komt een HEER aan die er vrij bizar uitziet. Juul ziet hem eerst. Fie zit met de rug naar hem. Alleen Juul ziet wat de heer doet, nl. een paar stoelen en een parasolletje zetten. De heer neemt dan een mes uit zijn zak, en geeft een paar villen in het parasolletje. Hij gaat het resultaat met dichgeknepen ogen bekijken. Ondertussen dialoog Juul-Fie.*)

Juul Ziet daar.

Fie Waar?

Juul Achter uw rug. Zeker weer ne vreemde.

Fie Wat zit ge ne mens zo te begapen.

Juul Wát? Nu snijdt die kaffer dat parasolleke toch naar de klotten zeker...

Fie Juul, wat krijgt ge nu? Houd uw manieren eens een beetje. (*de heer komt nu bij Juul en Fie*)

Fie Een koffie, alstublieft. (*stilte*) En gij, Juul? Die mens wacht. (*Juul staart naar de heer als naar een spookverschijning*)

Juul (*binnensmonds*) Eh... een pintje.

Heer Een wát, mijnheer?

Juul Een pintje. Een pilske. Neen, breng er twee, ik ben uitgedroogd.

Heer In orde, hoop ik. Bedevaarders doen soms de gekste bestellingen. Omdat ze in trance zijn, en denken dat hun geld op moet.

Excuseer. (*de heer verdwijnt*)

Juul Dat is nogal nen tiest he.

Fie Ik vond dat nen heel beleefd mens.

Juul Maar dan in elk geval niet goed juist. Dat spelleke met dat parasolleke en dat mes... hebt ge dat gezien?

Fie Welke mes?

Juul Maar enfin...

Fie Zeg, zoudt gij eens niet naar een goeie dokter moeten? Ene voor de kop? Ge weet al niet meer wat ge zegt. Dat is van al dat drinken, al die jaren. Het moest er al van komen.

Juul Wat heb ik nu weer gezegd? (*Fie haalt de schouders op*) Neen, neen... ik zwans niet... (*hij komt tot de vaststelling, dat hij blijft dingen gezien te hebben, of gezegd te hebben, waar Fie helemaal geen weet van heeft*) Zou ik soms... heel efkens... 'weg' geweest zijn? Neen, dat is